

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/164/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207565
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812207565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01, Bratislava, proti odporkyni: Q. R., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Ď. XX, o zaplatenie sumy 3288,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zaväzuje odporkyňu uhradiť navrhovateľovi sumu 2469,40 eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.944,04 eur od 6.1.2010 až do dňa zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje odporkyňu uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 98,89 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 155,18 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.7.2012 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 3288,12 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1982,18 eur od 6.1.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14.12.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúci GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a odporkyňa uzatvorili dňa 3.9.2008 Zmluvu o úvere č. 1013727414 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“). Na základe zmluvy postupca poskytol odporkyni úver vo výške 1991,64 eur, pričom odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je nesporné, že medzi postupcom a odporkyňou vznikol obchodnozaväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol odporkyni úver a jej vznikla z tohto vzťahu povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Odporkyňa si túto povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky bola 3288 eur a pozostávala z istiny 1982,18 eur, riadneho úroku vo výške 1232,69 eur, úroku z omeškania vo výške 0,00 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 39,65 eur a poplatkov 33,60 eur. Odporkyňa odo dňa

postúpenia pohľadávky uhradila 0 eur. Ďalej uviedol, že v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1982,18 eur odo dňa 6.1.2010, t.j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky do zaplatenia.

Odporkyňa sa k návrhu navrhovateľa nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami a Zmluvou o úvere č. 01031789, Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2009, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, sadzovníkom poplatkov, platobnou históriou odporkyne, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 23.1.2010, pokusom o zmier zo dňa 4.7.2011, výzvou k úhrade zo dňa 7.1.2010, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 29.10.2012 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ - postupca a odporkyňa ako zákazník uzavreli dňa 29.8.2008 zmluvu o úvere, ktorou sa postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy obchodné podmienky a sadzovník poplatkov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Odporkyni v zmysle zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 60000,-Sk, ktorý mala splatiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 1492,-Sk, pričom dátum prvej splátky bol do 28.9.2008 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 28. dňu v mesiaci. Celková cena úveru predstavovala 107424 Sk.

Podľa Článku 1., bod 1.1. Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“), tieto vymedzujú vzťahy medzi pôvodným veriteľom ako veriteľom a zákazníkom - fyzickou osobou ako dlžníkom, ktorý požiadal o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške uvedenej v zmluve o úvere. Tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzťahy zmluvami výslovne neupravené sa riadia ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa Článku 2., bod 2.1. Obchodných podmienok, ak je úver použitý na nákup tovaru, je tovar vo vlastníctve zákazníka.

Zákazník je povinný platiť za služby poskytované GE Money Multiservis, k.s. úroky, poplatky a ostatné náklady podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov- Sadzovník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje poplatky, pokuty a úrokové sadzby (bod 2.3., Článok. 2. Obchodných podmienok).

Podľa Článku 4., bod 4.2. Obchodných podmienok, zákazník uzavretím zmluvy o úvere prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 Obchodného zákonníka, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv GE Money Multiservis, k.s. voči zákazníkovi zo zmluvy o úvere na dobu 10 rokov od okamihu, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy o úvere.

V zmysle Článku 5., bod 5.1. Obchodných podmienok, výška celkového zmluvného záväzku predstavuje súčet celkovej výšky úveru uvedenej v zmluve o úvere, úrokov, poplatkov a ostatných nákladov podľa zmluvy o úvere. Zákazník je povinný splácať túto čiastku v pravidelných mesačných splátkach, zahŕňajúcich splátku istiny a úrokov („splátka“) v stanovených termínoch a v dohodnutej výške tak, ako je uvedené v zmluve o úvere.

Podľa Článku 7., bod 7.3. Obchodných podmienok, MTS je oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých čiastok dlžných zákazníkom podľa zmluvy o úvere v prípade, že nastane ktorákoľvek

z nasledujúcich skutočností: zákazník porušuje zmluvu o úvere, najmä ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň.

V zmysle Článku 7., bod 7.5. Obchodných podmienok, ukončenie platnosti zmluvy z akéhokoľvek dôvodu nezbavuje zákazníka povinnosti uhradiť v súlade s ustanovením zmluvy o úvere všetky nesplatené splátky za dobu, na ktorú bola zmluva o úvere uzatvorená, výdavky spojené s ukončením zmluvy o úvere, zmluvné pokuty, náhradu škody a iné záväzky.

Podľa platobnej histórie predmetného úveru, bola ku dňu 1.1.2009 výška pohľadávky celkovo 3552,75 eur a pozostávala z istiny vo výške 1982,17 eur, úroku vo výške 1232,46 eur, sankčných poplatkov vo výške 19,85 eur a poplatkov vo výške 164,97 eur.

Zmluvou o predaji zo daň 29.3.2006 GE Money Multiservis, k.s. - pôvodný veriteľ ako predávajúci previedol na kupujúceho - postupcu GE Money, a.s. vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku.

Postupca listom zo dňa 14.12.2009, označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky, odporkyňa oznámil, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok s navrhovateľom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nej postúpená na navrhovateľa, ktorý sa stáva veriteľom uvedenej pohľadávky a zároveň ju vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od dátumu doručenia tohto oznámenia platila na účet navrhovateľa a upozornil ju, že od doručenia oznámenia jej záväzky vyplývajúce z postúpenej pohľadávky budú považované za riadne a včas splnené iba ich riadnym a včasným uhradením na uvedený účet navrhovateľa.

Dňa 23.1.2010 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi navrhovateľom a odporkyňou. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, odporkyňa ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 1982,18 eur a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 150 eur.

Z podania navrhovateľa zo dňa 29.10.2012 je zrejmé, že v zmysle sadzobníka poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť Obchodných podmienok, si zmluvné strany dohodli mesačný zmluvný úrok vo výške 1.89%. V prípade omeškania s plnením záväzku si účastníci rovnako dohodli úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a zmluvnú pokutu za omeškanie splácania vo výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100,- Sk. Súhlas s Obchodnými podmienkami a tým aj so sadzobníkom poplatkov potvrdila odporkyňa svojim podpisom na zmluve. Zmluvná pokuta (uvedená v platobnej histórii) vo výške 73.25 eur vyplýva z bodu 6.1 a nasl. VOP a v zmysle sadzobníka poplatkov je to 20% z každej omeškanej splátky, 20% zo sumy 1.492,- Sk, je vo výške 299,00 Sk, ku dňu 10.12.2008 predstavuje zmluvná pokuta sumu 598,- Sk, t.j. za omeškané (neuhradené) splátky zo dňa 28.10.2008 a zo dňa 28.11.2008, ku dňu 10.01.2009 predstavuje zmluvná pokuta sumu 9.90 eur t.j. za omeškanú (neuhradenú) splátku zo dňa 28.12.2008, ku dňu 10.02.2009 predstavuje zmluvná pokuta sumu 9.90 eur t.j. za omeškanú (neuhradenú) splátku zo dňa 28.01.2009. Tieto sumy spolu tvoria (598,- Sk + 9,90 eur + 9,90 eur) 39,60 eur. Poplatky za vedenie účtu boli účtované vo výške 5.040,- Sk (mesačne po 70,- Sk po dobu 72. splátok). Z úhrad odporkyne boli na tieto poplatky započítané platby vo výške 2,32 eur, ale boli jej aj odpustené vo výške 155,68 eur (4.690,- Sk), čím zostal neuhradený zostatok 9,29 eur. Poplatky za zaslané upomienky vo výške 250,- Sk boli účtované za 2 splátky, t.j. v celkovej výške 16,60 eur (500,- Sk). Poplatky za poistné boli účtované vo výške 4.176,- Sk. Z úhrad odporkyne bolo započítané na tieto poplatky v celkovej výške 3,48 eur, ale bol jej stornovaný poplatok za poistné vo výške 127,38 eur (3.837,- Sk), čím zostal neuhradený zostatok vo výške 7,76 eur (234,- Sk).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa

rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Z § 504 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupcom adresovaným odporkyňi, ktoré bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti odporkyňi prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej navrhovateľ poskytol odporkyňi úver vo výške 1991,64 eur a tento sa odporkyňa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 49,53 eur pri konečnej výške úveru 3565,82 eur. Cena úveru teda činila 152,34 eur.

V súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak“ súd započítal všetky platby odporkyne najskôr na istinu, keďže nie je možné, aby dodávateľ (veriteľ) určoval, oproti čomu bude platba od dlžníka zúčtovaná, lebo v opačnom prípade by došlo k rozporu s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Ako vyplýva platobnej histórie pôvodný veriteľ dňa 9.10.2008 zosplatnil celý úver, pričom odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkom sumu 47,60 eur. Keďže navrhovateľ jej poskytol sumu 1991,64 eur a táto mu uhradila iba sumu 47,60 eur, súd ju zaviazal na úhradu istiny úveru v sume 1944,04 eur.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd odporkyňu zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1944,04 eur (zo sumy nesplatennej istiny) od 6.1.2010 do zaplatenia ako to požadoval navrhovateľ, ktorý úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu

V danom prípade, keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil 1,89 % mesačne, čo je 22,68 % ročne. Výšku zmluvného úroku uvádza aj navrhovateľ v špecifikácii pohľadávky.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v auguste 2008 činil úrok 8,75% p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol o 13,93 % vyšší, čo o viac ako 159 % prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 8,75% ročne za absolútne neplatnú.

Na základe uvedeného je súd toho názoru, že nárok navrhovateľa v časti uplatňovaných úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal ho na zaplatenie úroku z úveru v sume 475,57 eur, ktorá suma predstavuje pomernú časť vyčísleného úroku. Navrhovateľom eur vyčíslený úrok predstavoval sumu 1232,69 eur pri úrokovej miere 22,68% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 8,75 % ročne, teda navrhovateľ mal nárok len na 38,58 % uplatňovaného úroku ($8,75\% \times 100 / 22,68\% = 38,58\%$), teda 38,58% zo sumy 1232,69 eur, čo predstavuje sumu 475,57 eur. K uvedenej sume bolo ešte potrebné pripočítať 38,58% zo sumy 35,82 eur (13,82 eur), ktorá suma predstavuje platbu odporkyne započítanú navrhovateľom na úhradu úroku z úveru, keďže celá táto platba bola započítaná súdom na istinu. Spolu predstavuje priznaná suma úroku z úveru 489,39. Súd do zvyšku nárok navrhovateľa na úrok z úveru zamietol.

Samotný nárok na zmluvnú pokutu podľa bodu 6.1 Obchodných podmienok pre úver a sadzobníka poplatkov spoločnosti GE Money Multiservis, k.s. súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 20% z dlžnej čiastky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. Navyiac nie je zrejmé, či uvedenú zmluvnú pokutu má spotrebiteľ platiť denne, mesačne, ročne, či teda možno žiadať uvedenú pokutu z tej istej dlžnej čiastky opakovane alebo len jednorázovo. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Súd preto navrhovateľovi nepriznal požadovanú zmluvnú pokutu v sume 39,60 eur a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol.

Súd vyhovel navrhovateľovi v časti nároku na poplatky, ktorých výška je zrejmá zo sadzobníka poplatkov k produktom GE Money, a.s. v celkovej sume 35,97 eur, ktorá pozostáva zo sumy 9,29 eur za poplatky za vedenie účtu, zo sumy 16,60 eur za poplatky za dve upomienky a sumy 7,76 eur za poplatok za poisťné. K uvedenej sume bolo ešte potrebné pripočítať 2,32 eur, ktorá suma predstavuje platbu odporkyne započítanú navrhovateľom na úhradu poplatkov, keďže celá táto platba bola započítaná súdom na istinu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 197 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 463,68 eur.

Podľa názoru súdu má právny zástupca navrhovateľa nárok na trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

Rok 2012 v sume 257,60 eur

- odmena v sume 242,34 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2012 vo výške 7,63 eur

- príprava a prevzatie zastúpenia 121,17 eur + RP 7,63 eur

- podanie návrhu na začatie konania..... 121,17 + RP 7,63 eur

Súd nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za pokus o zmier, keďže s účinnosťou od 1.6.2009 už písomné podanie protistrane vo veci samej nie je úkonom právnej služby.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa DPH vo výške 20 % zo sumy 257,60 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH v sume 309,12 eur.

Ďalej súd považoval za dôvodný nárok navrhovateľa na náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 197 eur.

Z uplatnenej sumy 3288,12 eur s úrokom z omeškania navrhovateľovi bolo priznaných iba 2469,40 eur spolu s úrokom z omeškania. Navrhovateľov úspech tak predstavoval 75,10% a neúspech 24,90 %.

Celkové trovy vynaložené navrhovateľom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 197 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 309,12 eur. Po odrátaní úspechu navrhovateľa v konaní od úspechu odporcu (75,10 % - 24,90 %), navrhovateľ má právo na náhradu trov vo výške 50,20 %, navrhovateľovi teda súd priznal náhradu trov konania vo výške 98,89 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 155,18 eur ako trovy právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.